

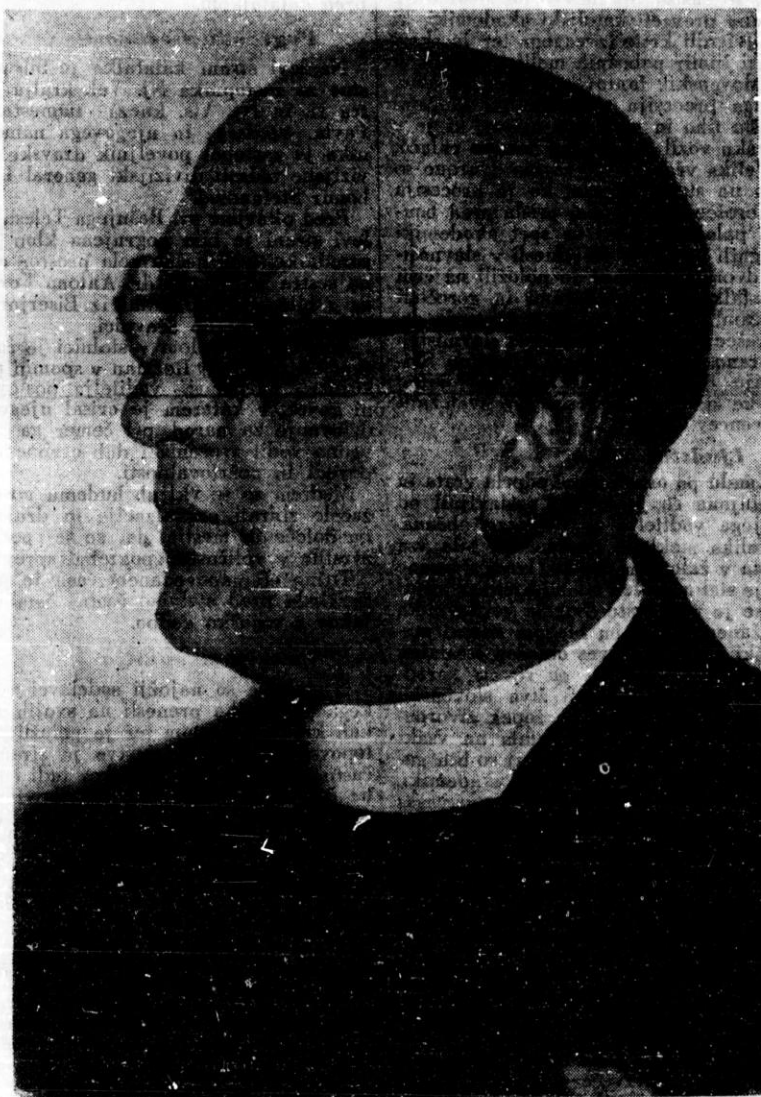

Uredništvo in uprava:
Strossmajerjev trg 1 / Tel. št. 73

Leto XXIV Št. 51.
Kranj, 21. decembra 1940.

Izhaja vsako soboto
Naročnina: celoletno din 40,
polletno din 20, četrtletno din 10

✠ **Dr. Anton Korošec**
naš osvoboditelj in voditelj
soustanovitelj in krmar Jugoslavije

Obmolknilo je srce velikana — našega voditelja dr. Antona Korošca, heroja državniškega dela za Slovenijo in Jugoslavijo.

Šel je od nas naš prvi boritelj in zaščitnik, zagovornik naših pravic, branitelj in dobrotnik vseh tlačanih, trepetih in ubogih. Solze so zalile oči tisočeric in tisočeric, na ustnicah vseh je viselo nemo vprašanje: „Kaj bo z nami?“ Tako varne smo se počutili pod njegovim dobrotnim in skrbnim vodstvom, zdaj pa je odšel in se ne vrne več.

Odšel je od nas v trenutku, ko je bilo v teh mračnih dneh spet kronano z uspehom eno njegovo delo za blago Slovencev in Jugoslavije. Nič več ne bomo slišali govoriti njegovih ust, nič več ne bo prihajal med nas ves vesel in nasmejan. Odšel je od nas, ne da bi se poslovil od svojega naroda, brez besed in sam je zatisnil svoje oči.

Težko se je poslovil Belgrad od svojega največjega državnika, še težje se je poslovila Ljubljana. Na njegovi zadnji poti ga je spremljal ves narod, v solzah se topeč.

Njegova krsta je obstala pod arkadami našega Pan-

teona. Pokrivala jo je v črno zavita slovenska trobojnica in to je bilo edino, kar je bilo na krsti, pa tudi vse.

Umril je kot vojščak, ki umre na bojni poljani z zastavo svojega polka in svoje države na svojih prsih in je ne izpusti iz rok niti v smrtnem boju.

Tudi on sam je obležal med nami z našo zastavo na prsih in kot njen najzvestejši vojščak jo je še v smrtnem boju tako trdno stiskal k sebi, da jo je ponese s seboj v grob.

Umril je dr. Korošec, a vendar živi še med nami! Njegov genialni duh nas združuje v enotnosti in slogi ter nas bodri, da mu ostanemu zvesti. On je naš program, On nam je nesmrtni lik in podoba mučeniškega heroja! V tugi so strta naša srca in naše oči so uprte z molitvijo v vstih proti svetemu kraju, kjer spi On, nezdravno spi.

Ko bo stiska prišla nad nas, takrat se bomo zatekli v Njegovo bližino in ga prosili, da prosi za nas pri Najvišjem.

Slava njegovemu spominu!

Naš voditelj na zadnji poti . . .

V soboto 14. decembra nas je v dopoldanskih urah presenetila pretresljiva vest, da je jutraj ob 7. uri umrl v Belgradu v svoji hiški predsednik senata, minister prosvete in nanadomestljivi borec za slovenstvo — dr. Anton Korošec.

Prejšnji večer je bil veliki pokojnik še v gledališču, kjer je prisostvoval uprizeritvi „Pikove dame“. Bil je videti nekam utrujen in je po predstavi takoj odšel domov. Ko je zgodaj zjutraj prišel k njemu njegov hrivec, ga ni mogel več priklicati, kajti dr. Korošec je ležal v globoki nezavesti in poklicani zdravniki so mogli samo ugotoviti, da ga je zadela ponoči srčna kap in da je odšel v večnost eden naših največjih državnikov, borcev za svobodo in dobrotnikov slovenskega naroda.

Bratski narod se poslovlja

Žalostna vest se je bliskovito raznesla po vsem Belgradu in po telefonu po vsej državi. Zaplapolale so črne zastave po vseh mestih, globoka žalost je objela državljane. K smrtni postelji so pričeli prihajati pokojnikovi prijatelji, sodelavci, ministri in drugi odličniki — vsi so se hoteli posloviti od zaslužnega moza. Med drugimi je prišel tudi Nj. Vis. knez namestnik Pavle, ki je izkazal zadnjo čast pokojniku in izrekel svoje sožalje. Med drugim je dejal: „Njegova izguba je velika izguba. Z njim nisem izgubil samo velikega državnika, temveč tudi dobrega osebnega prijatelja.“

Knez namestnik Pavle odhaja s pokojnikovega stanovanja, kjer je kropil truplo.

Ob 3. uri popoldne so krsto z balzamiranim truplom pokojnika prenesli v senat in ga tam z vsemi častmi in odličnostmi položili na mrtvaški oder. Prišli so ga kropiti skoraj vsi diplomati, akreditirani na našem dvoru. Velike množice ljudstva in odličnikov so se prihajale poslavljati od njega, ki nas je zapustil v tako kritičnih časih in katerega pomoč ter modro vodstvo bi bili še tako zelo potrebovali.

Ob odru so imeli častno stražo člani ZFO in člani mladinske organizacije JRZ.

Zadnja pot v Slovenijo

Ob 13. so krsto zaprli, nakar so se začele posmrtno molitve. Krsto so odnesli pred senatno poslopje in položili na lafeto, ob kateri so imeli častno stražo podoficerji beograjske posadke.

K pogrebu so prišli kr. namestnik dr. Perović, člani vlade in diplomatskega zbora, zastopniki vojske s šefom gen. štaba Kostićem na čelu, župan Jevrem Tomić, zastopniki akademije znanosti in umetnosti ter drugih kulturnih in gospodarskih organizacij.

Pred poslopjem skupščine se je poslovil od dr. Korošca bivši minister Magarašević, katerega govor prinašamo na drugem mestu, nato pa je sprevod krenil proti kolodvoru. Na čelu sprevoda so nosili velika venca Nj. Vel. kralja Petra II. in Nj. Vis. kneza-namestnika Pavla, nato je šla vojaška godba, kateri so sledile številne deputacije. Za krsto so šli kr. namestnik dr. Perović, člani vlade ter številno občinstvo, med katerimi so bili častno zastopani belgrajski Slovenci.

Pred predsedništvom vlade se je sprevod ustavil in od pokojnika se je poslovil v imenu vlade gradbeni minister Vulovič. Pred kolodvorom je spregovoril zadnje slovo v imenu prosvetnega ministra pomočnik ministra Boško Bogdanović.

Poslednjic v Ljubljani

Po njegovih poslovnih besedah so slovenski fantje dvignili krsto v vagon, ki je bil ves črn preplečen. Okoli krste so položili vence. Ob pol štirih je bilo dano znamenje za odhod posebnega vlaka proti Ljubljani. Vlak se je začel premikati. Dr. Korošec se je za vedno poslovil od Belgrada.

V ponedeljek zjutraj ob tri četrt na šest je vlak obstal na ljubljanski glavni postaji. Nasproti glavnemu vходу je stalo več sto ljudi, ki so vzklicali in burji hoteli biti za častno spremstvo dr. Korošcu ob njegovi zadnji vrnitvi v Ljubljano. Prihiti so njegovi najbližji prijatelji, prihiti dijaki, prišli delavci in njegovi organizirani sodelavniki. Od zadnjih vagonov so udarjali strumni koraki slovenskih fantov, ki so doslej bili za častno četo. Od leve strani privre vrsta mož in fantov, ki s prižganimi bakljami prihajajo pred vagon, kjer leži dr. Koroščevo truplo. Ko so odprli vagon, se je v njem prikazala krsta s truplom ljubljenege rajnika, obdana od cvetja in vencev. Tukaj so častno spremstvo od slovenskih fantov prevzeli katoliški akademiki, ki so dvignili krsto iz vagona ter jo skozi dolgi špalir pobožnih molilcev, dijakov in slovenskih fantov nesli ven na avto. Dolga procesija s prižganimi svečami je šla tiho in moleč za avtom, ki je v koraku vozil krsto pred bansko palačo.

Velika vrata v slavnostno dvorano so bila na stežaj odprta, ko je procesija s Koroševim truplom prišla pred bansko palačo. Tukaj so spet akademiki dvignili krsto ter jo odnesli v slavnostno dvorano, kjer so jo položili na črni katafalk. Med molitvami in gorečimi svečami je v ponedeljek zjutraj dr. Korošec prišel v črno zastrito slavnostno dvorano banske uprave banovine Slovenije, da tukaj sprejema poslovilne obiske od svojih zvestih in hvaležnih Slovencev.

Ljudstvo kropi

Kmalu po osmih so se odprla vrata in Ljubljana se je začela poslavljati od svojega voditelja in častnega občana.

Velika steklena dvorana je bila vsa odeta v žalost in črnilo, sredi dvorane pa je stal mogočen oder s krsto. V ozadju se je nad krsto dvigala velika slika Križanega. S črnim blagom zastrti mrtvaški oder je bil ves obložen s samimi venci, prav ob krsti pa sta na srednjem robu ležala dva živa slovenska pušelja, med njima pa šopek živordežih vrtnic. Negibno je stala na vsaki strani častna straža, v kateri so bili gasilci, slovenski fantje in akademiki. Pred venci, naslonjenimi na mrtvaški oder, so se bleščala na črnih žametnih blazinah številna najvišja jugoslovanska in tuja odlikovanja velikega pokojnika.

Od ranega jutra do osmih zvečer se ni pretrgala veriga kropilcev, ki so hoteli zadnjic počastiti spomin dr. Antona Korošca. Čeprav je vsakdo hitro poškopril in takoj zopet odšel, častilcev ni nikdar zmanjkalo.

Na večer so se začele vsipati trume vseh tistih, ki so prihiti po zadnje slovo. Do sedmih zvečer je vsega skupaj šlo mimo krste nad 20.000 kropilcev.

Nočni sprevod v stolnico

Vrata banske palače, skozi katera je šlo desetisoče ljudi, so se ob 7 zaprli. Pričele so se priprave za prenos pokojnikovega trupla v stolnico.

Po mestu pa so se kakor v mravljšču začele zbirati množice. Sami možki, možje in fantje so bili.

Malo pred 20. uro so dvignili krsto pokojnega voditelja z visokega odra in obstopili so jo najbližji sorodniki velikega pokojnika. V dvorani so se med tem začeli zbirati člani našega političnega vodstva in odlični zastopniki ter predstavniki.

Ob osmih so dvignili krsto in jo ponesli iz dvorane. Takoj za krsto je šla sestra pokojnega voditelja z nečakom in s soprogom. Za njo je šlo zastopstvo iz pokojnikove rojstne vasi.

Ko so se odprla velika vrata, so pred krsto v velikem ornatu pristopili nadškof dr. Ujčič in škofa Rožman in Tomazič in opravili prve pogrebne molitve. Po opravljenih molitvah, ki so glas-

no in pretresljivo odmevale v noč, je ob krsto pristopil ban g. dr. Marko Natlačen in se poslovil od pokojnega voditelja slovenskega naroda.

Po govoru g. bana je pevski zbor zapel žalno pesem. Takoj nato se je začel pomikati sprevod in krsto z velikim pokojnikom so dvignili in jo ponesli, pokrito z našo narodno trobojnico, na visok voz s katafalkom.

Zalni sprevod z dr. Koroševim truplom se je začel premikati izpred banovinskega poslopja med gostim špalirjem občinstva. Ustavljal se je pred univerzo, kjer ga je pričakal celokupen profesorski zbor; poslovnli govor od mrtvega prijatelja ter zaščitnika najvišjega slovenskega znanstvenega zavoda je imel rektor dr. Rado Kušej, v imenu akademikov pa se je poslovil g. Mihelič. Akademski pevski zbor je zapel žalostinko, nato pa se je sprevod začel pomikati proti stolnici. Njegovo truplo so položili na pripravljen katafalk pred glavnim oltarjem.

Potem pa so začele pristopati množice, ki so se poslavljalale zadnjic od svojega voditelja. Ob straneh je bila postavljena častna straža akademikov, ki je nato vso dolgo noč stala ob njej in molila. Nešteti ljudje so še prišli na vrsto, da so se lahko poslovili, mnogo pa jih žal ni moglo, ker je bil dr. Korošec premalo časa med nami, kajti v torek ob 8. uri zjutraj so se vrata stolne cerkve zaprla, da se pripravi vse potrebno za žalno slovesnost, ki se je pričela ob 9. uri. Udeležili so je najvišji državni odličniki, ki so zasedli prostore pred katafalkom.

Pogrebne svečanosti

Na levi strani katafalka je bil prostor za zastopnika Nj. Vel. kralja Petra II. in Nj. Vis. kneza namestnika Pavla. Vladarja in njegovega namestnika je zastopal poveljnik dravske divizijske oblasti divizijski general Ljubomir Stefanović.

Pred oltarjem sv. Rešnjega Telesa na levi strani je bila pogrnjena klop za sorodnike, kjer je zavzela prostor edina sestra pokojnega dr. Antona Korošca z bližnjimi sorodniki iz Biserjanov pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

Med sv. opravilom v stolnici je imel škof dr. Gregorij Rožman v spomin pokojnega narodnega voditelja poslovnli govor, v katerem je orisal njegovo delovanje za narod, pri čemer ga je vedno vodil svečeniški duh osebne od-povedi in požrtovalnosti.

Medtem so se vkljub hudemu mrazu začele zbirati organizacije in društva na določenih mestih, da so se potem zvrstile v veličasten pogrebni sprevod.

Točno ob napovedanem času je prikoralala pred stolnico častna četa vojakov z vojaško godbo.

Sprevod se razvija

Iz stolnice so najbližji sodelavci velikega pokojnika prenesli na svojih rokah krsto s truplom ter jo položili na topovsko lafeto. Vojaštvo je stražilo častno stražo ob krsti, kakor tudi častna četa slovenskih fantov. Duhovščina na čelu z belgrajskim nadškofom dr. Ujčičem, ljubljanskim škofom dr. Rožmanom in lavantinskim škofom dr. Tomazičem, se je uvrstila pred škofijo, na kar je ves prednji del sprevoda defili-

Žalna seja občinskega odbora v Kranju

V spomin velikega pokojnika in častnega meščana mesta Kranj, dr. Antona Korošca, se je vršila v ponedeljek ob 6. uri zvečer žalna občinska seja. V globoki resnosti so se je udeležili skoraj vsi odborniki, razen nekaterih, ki so se opravičili in drugih, ki jih ni bilo pričakovati. V slavnosti sejni dvorani je župan g. Cesenj Karol med grobno tišino spregovoril sledeče besede:

„Iz mesta v mesta in in iz mest po vsej državi se je dne 14. t. m. zjutraj razširila vest o smrti narodnega voditelja dr. Antona Korošca. Presenetila je ta žalostna vest vsakogar, ki ga je poznal. Obmolknilo je srce velikega državnika, bivšega predsednika vlade, predsednika senata, ministra prosvete in našega častnega meščana.“ Sledil je kratek, goben molk, nato pa je g. župan nadaljeval: „Ko njegovo truplo počiva na odru v banski palači, da se slovenski narod, ves odtel v žalost, poslovil od svojega ljubljenege, spoštovanega voditelja, ga mi vidimo v spominu, kako je bil dne 21. 9. v našem mestu navdušeno sprejet od vseh meščanov brez razlike, ko ga je pozdravil bivši župan g. Pirc kot voditelja slovenskega naroda in jugoslovanskega apostola. Vidimo ga ob pribliki dvajsetletnice majniške deklaracije l. 1937, ko ga pozdravljata tisočglava množica, on pa odzdravlja z balkona občenske hiše navdušenemu narodu, ki je tako ljubil in spoštoval svojega velikega voditelja. Vedno, kadar so

ral mimo lafete pokojnega voditelja ter se uvrstili v sprevod, kakršnega že davno ni videla Ljubljana.

Na čelu sprevoda so nosili črn pogrebni križ, sledila je godba 40. pešpolka ter častna četa vojašćine. V prvih vrstah je korakalo zastopstvo gasilske zajednice. Za gasilci je šla železničarska godba, kateri so sledile strumne vrste slovenskih fantov. Za predsedstvom so nosili zastavonoše zatave posameznih odsekov, katerih smo našeli 58. Nato pa je v strumni vrsti korakalo uniformirano članstvo, katerega število je presegalo 900 mož. Za njimi je šlo zastopstvo Dekliških krožkov s tremi venci ter kakih 300 članic v krojih. Zastopstvo Sokola je šlo v civilu s sokolskimi znaki in nato dolge vrste redovnic. Njim je sledila Rakovniška godba, na kar je začel najglasljivejši del sprevoda, ko je slovensko dijaštvo, organizirano v Slovenski dijaški zvezi ter Akademski zvezi počastilo v mogočnem številu pokojnika, ki je bil njihov največji dobitnik.

Sprejmi zemlja . . .

Na pokopališču se je krsta priklonila ob odprtino grobnice in prejela zadnji blagoslov.

Poslednji pobožni spomin mu je poslal lavantinski knezoškof dr. Tomazič, ki se je v kratkih besedah spomnil življenjske poti svojega dragoga duhovnega sobrata, ki je v prestolnici lavantinske škofije začel svojo posvečeno pot in svoje narodno delovanje.

Takoj na to je stopil na govorniško tribuno podpredsednik kraljevske vlade dr. Vladko Maček, voditelj hrvatskega naroda, in se od našega velikega voditelja poslovil z jednatim govorom.

Vsi navzoči so sprejeli govor podpredsednika kr. vlade s trikratnim vzklikom: „Slava!“

Za podpredsednikom kr. vlade dr. Vladkom Mačkom so govorili: zastopnik predsednika vlade Dragište Cvetkovića, bivši minister in belgrajski župan Jevrem Tomić, zastopnik ministra za prosveto, g. Miha Krek, čigar govor je napravil na vse navzoče globok vtis. V imenu ljubljanske občine in v imenu slovenskih občin je stopil na govorniški oder ljubljanski mestni župan dr. Iuro Adlešič. V imenu vsega našega prosvetnega in ljudskega kulturnega šibanja se je poslovil od velikega pokojnika predsednik Prosvetne zveze vseučiliški profesor dr. Lukman; v imenu slovenskega združništva ravnatelj Zadrudne zveze v Ljubljani Fr. Gabrovšek, v imenu Glavne zadrudne zveze vseuč. profesor dr. Postič, v imenu akademske mladine Leskovar.

Ura je bila že skoraj pol dveh, ko se je zaključevala pogrebna slovesnost na Navju. Čez nesmrtno počivališče naših velikanov se je razlegalo zadnje petje v slovo tistemu, ki je slovensko pesem tako ljubil in jo tako rad poslušal. Pevski zbor je zanel „Usliši nas, Gospod!“

Ko je notihnil tudi ta zadnji žalni klic za njim, so pristopili h krsti svojci in odličniki in se zadnjic poklonili njegovim zemskim ostankom. Za njimi pa se je mimo odbricega eroba začela valiti dolga množica pogrebev, ki so mu s spoštovanjem molitveno in zvesto mislilo poslali zadnji spomin v slovo, mu želeli poslednji „zbogom“.

mu dopuščali posl. se je rad oglasil in ustavil v našem mestu, zlasti pa je ljubil našo Gorenjsko. Če smo rabili njegove pomoči in posredovanja za našo občino nam je bil vedno na razpolago in nam je ustregel, če je le bilo mogoče. Zato se je občinski odbor izkazal hvaležnega s tem, da mu je podelil največ kar more, častno meščanstvo.

Zla usoda zasleduje naš narod, da nam Vse-mogočni pokliče v večnost največje može tedaj, ko bi nam bili v največjo oporo. Pred polomom Avstrije v letu 1917, smo izgubili Janeza Evangelista Krika, naš sedanjoo vojno, katere smo obvarovani ne malo po zaslugi našega velikega pokojnika, pa smo zgubili svojega voditelja in velikega državnika. Zaupajmo v Boga, da bo, četudi moramo prenesti ta težak udarec, njegov duh ostal med nami, da bomo v slovi in edinstvu prebili te hude čase in očevali Jugoslavijo, za katero se je pokojni boril, katere soustanovitelj je bil in katero je previdno krmaril v največjih nesrečah in težavah.

Slava velikemu Slovencu, Jugoslovancu!

Slava narodnemu voditelju in državnemu krmarju!

Slava soustanovitelju in osvoboditelju Jugoslavije!

Žalostno in potrto so odjeknili glasovi trikratne „Slava“. Potem je g. župan povabil može, da se udeleže naslednji dan, v torek ob 9.

uri maše udeleženci v župni cerkvi in se zahvaliti za udeležbo, nakar so občinski možje resni in molčeje zapustili dvorano.

Z žalne seje je bila odposlana g. banu sle-

Veliki dobrotnik

Blagopokojnemu dr. Korošču je prineslo njegovo nesebično in požrtvovalno delo za slovenski narod osebno dohodke, ki bi marsikomu zadostovali, da si prihrani lepo premoženje. Razpolaga je z znanimi fondy, o katerih mu ni bilo treba polagati računov. Vse to je dr. Korošec podaril pomoči potrebnim. Že naš ban je utegovil, da je bila njegova dobrota tem večja, čim večji so bili njegovi dohodki. Zapustil ni nobenega premoženja.

Njegova dobrota je bila pač tolika, da ni sebi privoščil tega, kar si je sam srčno želel. Svoječasno je izrazil željo svojemu prijatelju G. iz Kranja, da bi mu preskrbel nakup kake vile v Kranju ali okolici. Ko mu je prijatelj G. nasvetoval nakup neke vile, ki bi takrat stala le 300.000.— din, je odgovoril: „Toliko denarja pa jaz nimam.“ Ne bi bilo težko najeti posojilo in z letnimi anuitetami odplačati kupnino. Toda dr. Korošec se ni mogel odreči svoji veliki dobroti in ni mogel pogrešati svo-

Jesenice v žalovanju

Vest o smrti našega narodnega voditelja dr. Antona Korošca je tako strahovito presunila vso Slovenijo, vsa mesta, vse podeželje, zadnjo gorsko vas, da je morda neprimerno poročati, da bi Jesenice zadela ta vest bolj kakor koga drugega. Jesenice so ob prvi vesti obnemele. Ko je dr. Smajd kot prvi sporočil to vest v naše meso, najprej vobče nismo hoteli verjeti in smo mu naročili, naj še enkrat vpraša v Ljubljano. Že čez 10 minut je g. dr. Smajd žalostno vest samo potrdil. V dobrih 10 minutah so bile takorekoč vse Jesenice obveščene. Na Krekovem domu se je pokazala prva črna zastava in takoj nato naša narodna trobojka na pol droga. Okoli 10. ure so razobesili zastave tudi že vsi uradi in šole na svojih poslopih. Prav tako je tudi tovarna KID takoj na vseh tovarniških in stanovanjskih objektih izobesila žalne zastave. Ljudje na cestah so se ustavljali in spraševaje širili vest: „Ali si že slišal, da je dr. Anton Korošec umrl?“

V soboto popoldne so se zbrali v Krekovem domu zastopniki vseh tukajšnjih katoliških organizacij in se pomenili o žalni proslavi za pok. voditeljem, ki je bila določena za drugi dan v nedeljo dne 15. decembra ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Krekovega doma. Žalno slavlje je organiziralo s sodelovanjem vseh naših društev centralno Krekovo prosvetno društvo V nedeljo ob 8. uri zvečer so mnogobrojni častilci pok. našega velikana molče napolnili dvorano doma. Godba je intonirala žalostinko in počasi se je začel odgrinjati oder. Na visokem, hribo podobnem podstavku v črni ni bila postavljena slika velikega pokojnika v naravni velikosti, obrobljena z narodnimi barvami, zavita v črmino. Na spodnjem podaljšku podstavka so ležali prapori naših organizacij, kakor da bi jih močan vihar podrl. Okoli slike je bil simbolično razporejen slovenski narod: moške in ženske narodne slove, organizacije v krajih, študenti itd. Po končani žalostinki je gimnazijec Miha Klinar občutno deklamiral Zupančičevo „Grobovi tuljijo“. Nato je duh, svetnik g. Anton Kastelic imel žalni govor, v katerem je z nekaterimi markantnejšimi spomini iz življenja voditelja opisal veličastno sliko našega Mojzesa. Jeseničanom je razodel od sedaj v tajnosti držano pokojnikovo ljubezen do jeseniških revežev. Premnogi jeseniški reveži so se s skrito pomočjo dr. Antona Korošca nasitili in oblekli, saj je bil veliki pokojnik najdarnejši žanj jeseniške Vincencijeve konference. Tisočak za tisočkom je prihajal po pošti s skromnim naslovom odpošiljalca: Anton Korošec. Izrečno je želel, naj se mu nikjer javno ne zahvaljuje, ampak naj samo konferenca potrdi prejem. Nato je Eric Natlačen v kroju slovenskega fanta prav tako občutno deklamiral Franceta Klinarja priložnostno recitacijo, ki jo homo objavili v božični številki. Naš pevski zbor je odpel štiri glasni „Usmili se me“ in „Blagor mu“. Med zaključno žalostinko godbe nam je zastor počasi zagrnil žalni prizor na odru.

Izrazi sožalja.

Jeseniški krajevni organizaciji JRZ in MJRZ sta poslali na naslov ministra dr. M. Kreka in predsednika ministrskega sveta ob priliki smrti dr. Antona Korošca sledečo brzojavko: „Ob priliki smrti velikega narodnega voditelja Slovencev dr. Antona Korošca Vam izrekamo iskreno sožalje in obljublamo zvestobo načelom velikega pokojnika.“ Enako brzojavko so poslale na naslov ministra dr. Kreka še sledeče jeseniške organizacije in korporacije: KPD, ZZZ, Fantovski odsek, Dekliški krožek, Vincencijeva konferenca ter Hranilnica in posojilnica na Jesenicah. ZZZ je poslala še posebej sožalje (pismeno) g. banu, osrednjemu in banovinskemu odboru JRZ. Podpredsednik KPD je z orožnih vaj poslal brzojavno sožalje jeseniški JRZ.

deča brzojavka: „Občinski odbor mesta Kranja Vam z žalne seje izraža svoje najgloblje sožalje in sočustvovanje ob nenadni smrti velikega državnika in narodnega prvoboritelja.“

jih dohodkov za — druge.

Koliko spominov ima gorenska metropola z vso ostalo Gorenjsko na njegovo dobroto. Ne samo dobrotelne ustanove, kakor Vincencijeva konferenca ali Dijaška kuhinja, tudi mnogi posamezniki so bili deležni njegove pomoči.

Njegova nesebičnost je šla še dalje. Mislimo, da smemo sedaj po njegovi smrti povedati javnosti to zgodbo:

Nekateri njegovi prijatelji so želeli ob sodelovanju vseh slovenskih mest kupiti in opremiti znano Prevelo v Kranju in jo pokloniti dr. Korošču kot narodni dar. Namera se ni mogla izvršiti, ker je pokojni naš voditelj, ko je zvedel za načrt, odklonil vsako darilo, češ da zase ničesar ne potrebuje in če bo onemogel, bo odšel v samostan.

Četudi ni zapustil nobenega premoženja, je bil vendar tako bogat, da je na njegovem grobu minister dr. Krek upravičeno rekel: „Zapustil je 2 milijona sirot.“

Jeseničani na pogrebu narodnega voditelja v Ljubljani.

Veličastnega pogreba našega narodnega voditelja so se Jeseničani udeležili v kar največjem številu. Godba je šla polnoštevilo, 40 godcev. Radi novega kroja jih radijski poročevalec ni poznal in jih je v opisu pogrebnega spreveda imenoval rudarsko godbo. Fantje so šli v krajih. Oba močno ojačena jutranja vlaka sta bila polna udeležencev že iz visoke Gorenjske.

— Črna zastava na Kredarici.

Naša smučarja — prvaka Cyril Praček in Lojze Zvan sta v ponedeljek izobesila črno zastavo v kapelici na Kredarici. Črno zastavo sta nameravala razobesiti na Aljaževem stolpu vrh Trglava. Silen mraz je pa to preprečil in sta se 30 metrov pred vrhom morala vrniti.

Voda iz Savice in Nadiže ter kamen iz Triglavske stene v pogrebnem sprevedu.

Na iniciativo Franceta Klinarja so jeseniški fantje v ponedeljek pohiteli k izviru Savice in Podkorenske Save ter na pobočje Triglava, da bi zajeli vode pri izvirih in odkurili kamem našega gorskega velikana in vse to v posebni žari nesli v pogrebnem sprevedu. K Savici je potekel Markež Ivan, k izviru Podkorenske Save pa njegov brat akademik Markež Tine. Na Triglav sta se napotila Cyril Praček in Zvan Lojze. Te simbole slovenske zemlje so nesli v pogrebnem sprevedu v fantovskih krajih: obo omenjena Markeža in Torkar Pavle. Nesli so jih takoj za visokimi odlikovanji našega pokojnega voditelja.

Šolske žalne proslave na Jesenicah.

Obe tukajšnji šoli s svojimi 1500 učenci sta se skupaj z zastopniki oblasti in z drugim občinstvom udeležili pogrebne sv. maše za pok. dr. Antonom Koroščem v naši farni cerkvi. Po končani maši sta obe šoli priredili v svojih šolah žalni spominski slavji. Na mešč. šoli je imel spominski govor ravnatelj g. Jakob Gospodarič. Med drugim je omenil zgodbo iz svojih dijaških let, ko je pok. narodni voditelj obiskal študentovsko zborovanje v Kamniku. Navduševal jih je za narodno in prosvetno delo. Ko so študentje hoteli plačati stroške v gostilni za kosilo, jim je gostilničar rekel, da je že plačano. Plačal je skrivaj dr. Anton Korošec. Tudi upravitelj ljudske šole g. Leo Pibrovce je imel spominski govor o velikem pokojniku. Tudi on je vedel povedati osebno zgodbo v zvezi z dr. Antonom Koroščem. Pri obeh proslavah so šolski pevski zbori zapeli. Pri ljudskoškolski proslavi je učenka 4. razreda Šrane Ivica deklamirala priložnostno pesem.

Tovarna KID ob pogrebu.

Kakor že na drugem mestu omenjamo, je tovarna KID takoj v soboto popoldne razobesila na vseh svojih poslopih žalne zastave. Vsem svojim uslužbencem, ki so se hoteli udeležiti pogreba, je dovolila izreden enodnevni dopust. Pogreba se je udeležil tudi generalni ravnatelj g. Noot. Gasilska četa KID je bila zastopana na pogrebu z deputacijo in zastavo.

Kino Šmartinski dom - Šmartin pri Kranju

Že drugi teden podaljšujemo glasbeni film J. Mac Donaldove in Nelson Eddyja v naravnih barvah. ZALJUBLJENKA in igramo vse do ponedeljka s filmoma ZBOGOM ANHAPOLIS in GIBALTAR — Vsem cenjenim kinobiskovalcem želimo vesele božične praznike s senzacionalnim glasbenim in plesnim programom. Oba dneva ob 3., 6. in 9. uri AKORDI SREČE in VELIKI VALČEK Pri vseh predstavah dvojni program

Škofja Loka se je odela v črmino

Kakor težak udarec nas je v soboto nekaj pred poldnem zadela strašna novica — našega narodnega voditelja dr. Antona Korošca ni več. Umrl je, padel je v boju za nas, za našo preljubo Slovenijo, ki jo je tako neizrečno ljubil. Nismo in nismo mogli verjeti. Prav on je moral pasti ob teh težkih dneh, ko vse poka in se lomi okoli nas. Saj ga vendar domovina širša in ožja vendar še zelo potrebuje. Vsa Slovenija se je zavila v težko žalovanje. Se posebej pa za njim žaluje naša starodavna Škofja Loka. Škofja Loka ima tudi vzrok, da žaluje za vsojim velikim dobrotnikom, saj je naš ločane še nekam posebno imel rad. Nešetokrat je prihletel med nas. Na shode, na posvetne prireditve, privatno, pa tudi na lustrsko žegnanje ni pozabil in če je le mogel, se je ob takih prilikah zgasil pri nas. Koliko darov je razdal ob obiskih pri nas našim otrokom in velikim, to ve le zlata knjiga, v kateri je napisana neskončna vrsta dobrih del, ki jih je storil med nami.

Žalovanje v Tržiču in Preddvoru

Žalno svečanost za pokojnim dr. A. Koroščem.

Mestna občina je priredila v nedeljo ob šestih zvečer v občinski posvetovalnici žalno svečanost, h kateri so bili vabljeni vsi občinski odborniki, državni uradi, zastopniki industrije in vsa vidnejša tržiška društva. Povabljeni so se vsi brez razlike svečanosti udeležili. Zupan g. Janez Majeršič je podal življenjepis in delo velikega pokojnika, orisal zasluge za slovenski narod in še prav posebej za Tržič, radi katerih je bil izvoljen za častnega občana našega mesta.

Fantovski odsek in Dekliški krožek sta imela žalni seji v nedeljo zvečer, katerih so se udeležili polnoštevilo odborniki in odbornice.

Prosvetno društvo sv. Jožefa je v torek zvečer skupno z ostalimi organizacijami, ki sodelujejo po navodilih in načelih pokojnega svojega voditelja dr. Antona Korošca, priredilo v našem domu žalno svečanost z obširnimi sporedom. Na odru, ki je bil lepo okrašen, je naš slovenski trobojnik visela velika slika dr. Korošca, zavita v črmino in ozaljšana z rdečimi nagelji, pred njo pa je gorela bakla. Fantje in dekleta v krajih z zastavo so tvorili živo sliko. Po državni himni, ki jo je odigrala godba, je recital g. Ribnikar Zupančičevo „Grobovi tuljijo“ in deklica, hčerka društvenega predsednika, je deklamirala ganljivo „Slovo“. Predsednik prosvetnega društva, podžupan g. K. Pravst je v svojem govoru orisal življenje pokojnika, posebej pa še njegove

„Tudi za ločane se bo našel kotiček, da boste dobili svoje glavarstvo“, je dejal, ko smo ga prosili za to. In našel se je kotiček in dobili smo glavarstvo, po veliki zaslugi dr. Korošca.

In daues, ko naš veliki voditelj in dobrotnik spi mirno in nevzdravno, se je Škofja Loka zavila v veliko žalost. Skoro iz vseh hiš plapolajo črne zastave ali državne na pol droga. Vse pristaje in nasprotnike pa je zajela tiha žalost. Ljudje v tihih žalosti in tihih pogovorih blagrujejo pokojnika in zrejo v skrbeh v temno bodočnost.

Zvonovi vseh cerkva so se zamajali in nam oznanjali žalostno, prežalostno vest. Zvonovi oznanjajo žalost in bridkost naroda ob smrti svojega voditelja, a oznanjajo tudi hvalečnost svojemu velikanu za ves boj, ki ga je bojeval skozi vse življenje za nas, za svoj narod.

Ločani, ohranimo dr. Korošču zvestobo preko groba, zvestobo njegovim idejam in ostanimo njegovi do konca!

zasluge za naše katoliške organizacije. Po govoru je moški pevski zbor zapel tri žalostinke. Sledila je recitacija „V spomin“, nakar je godba zaigrala par žalnih koračnic, s čimer je bil spored zaključen.

Preddvor v žalosti.

Bridka vest o smrti dr. Antona Korošca, voditelja Slovencev, je tudi našo občino občutno zadela. Saj je občina izgubila prvega častnega občana in velikega prijatelja kmečkega stanu.

Žalna spominska svečanost oziroma žalna seja je bila v nedeljo dne 15. decembra ob priliki občinske seje. Zupan Valjavec je v vnesenih besedah slavil zasluge pokojnika za ves slovenski narod in še posebej za občino. Saj ni nikdar odrekel nobene prošnje, ki je bila naslovljena na njega, če je šlo za splošni blagor. Vsa katoliška društva, ki imajo svoj sedež v prosvetnem domu, pa so imela žalno sejo v torek dne 17. decembra v Prosvetnem domu. Gospod župnik-svetnik Sitar je v jedrnatem govoru povedal marsikaj o dr. Korošču, ker je bil njegov osebni prijatelj in znanec. Od početka delovanja dr. Korošca pa do danes skozi 40 let je opisal vse nesebično delo blagega pokojnika. Vsi člani katoliških društev, ki so bili navzoči, so z žalostjo v srcih poslušali in doumeli to gigantsko delo ter sklenili na poziv g. predsednika, da ga bodo skušali vsaj posnemati v vztrajnosti in delavnosti za blagor našega malega naroda.

TEDENSKE NOVICE

IZ UPRAVE.

Božična številka „Gorenjca“ izide v torek 24. decembra.

KRANJ

Spominska svečanost ob smrti dr. A. Korošca. Meddruštveni odbor v Kranju bo priredil v nedeljo 22. decembra 1940 žalno spominsko svečanost, da se tako tudi Kranj dostojno poslovil od našega voditelja. Ob 8. uri bo v župni cerkvi služba božja za pokoj njegove duše, po sv. maši bo pa v Ljudskem domu svečanost s pestrnim in izbranim programom. Vse meščane vabimo, da se svečanosti udeležijo!

Meddruštveni odbor.

Vsem članom krajevne organizacije JRZ v Kranju.

Pozivamo vse člane in prijatelje, da se zanesljivo udeležijo spominske svečanosti po blagopokojnem voditelju dr. Antonu Korošču, ki se vrši v nedeljo dne 22. decembra 1940 ob 9. uri dopoldne v veliki dvorani Ljudskega doma v Kranju.

Odbor JRZ.

Mladinska organizacija JRZ pozivlja vse člane, da se udeležijo spominske svečanosti, ki se vrši v nedeljo dne 22. dec. 1940 ob 9. uri dopoldne v veliki dvorani Ljudskega doma v Kranju po blagopokojnem voditelju dr. Antonu Korošču. Udeležba obvezna.

Odbor MJRZ.

Državna realna gimnazija v Kranju je imela v torek 17. decembra spominsko svečanost v spomin pokojnega dr. A. Korošca. Ob 8. uri dopoldne je daroval sv. mašo v gimnazijski kapeli katehet g. prof. Slapar, po končani službi božji pa se je vršila v gimnazijski telovad-

nici žalna svečanost. Govoril je ravnatelj g. Korbar, pevski zbor je zapel dve žalostinki, dva čitjaka pa sta deklamirala Zupančičevo „Grobovi tuljijo“ in Gregoričičovo „Umrl je mož“. Dvorana je bila okrašena s sliko pokojnega dr. Korošca, ki jo je za to priliko izdelal član tukajšnjega proforskega zbora, akad. slikar g. Tine Gorjup.

Zo končani slovesnosti se je vršila žalna seja proforskega zbora, kjer je govoril v spomin velikega pokojnika ravnatelj g. Korbar.

Dežurno zdravniško službo vrši v nedeljo 22. decembra dr. Pance Pavel.

Sedaj smo prejeli večjo pošiljko lepe, čiste volne za ročna dela v raznih barvah in tudi sivo volno za nogavice!

M. OGRIZEK - trgovina, Kranj.

Valvazorjev dom pod Stolom Vam bo za praznike nudil najprijetnejši odhiti. Poldruvo uro sončnega sprehoda od Zirovnice. — SPD Kranj.

Trgovine so v nedeljo 22. t. m. ves dopoldan odprte. — Ugodnost za nakup božičnih darov.

PRIMSKOVO

Blagoslovitev novega tabernaklja. Cerkev na Primskovem dobi tedi dni nov tabernakelj. Zadnja dela se pravkar dokončuje. Slovesno blagoslovitev novega tabernaklja bo opravil č. g. dekan Matija Škerbec v nedeljo 22. decembra ob 6. uri zjutraj. Po blagoslovitvi bo darovanje za križje velikih stroškov, nato sv. maša. (Sv. maša z darovanjem bo tudi ob 9. uri.) K tej slovesnosti vabimo vse častilce primskovske Matere božje.

NAKLO

Za vse farane bo v nedeljo 22. decembra ob treh popoldne v Stari šoli posebna komemoracija, pri kateri govorita domačina g. odvetniški kandidat Miha Benedičič in tajnik g. Zupan. K obilni udeležbi vabljeni vsi naklanski farani.

KINO TALIJAN

predvaja v soboto 21. dec. ob pol 9. zveč. in v nedeljo 22./dec. ob 4. in pol 9. uri prekrasno špansko ljubavno romanco

Gusarska simfonija

muzični velefilm v naravnih barvah

HRASTJE

Naš F. O. bo s vojno dramo „Konjeniška patrola“ nastopil v nedeljo dne 22. decembra 1940 ob 3. uri popoldne v dvorani društvenega doma.

SMARTIN PRI KRANJU

Zalna prosiava po pokojnem voditelju Siovencev dr. Antonu Korošču bo v nedeljo 22. decembra. Ob pol desetih bo sv. maša za velikega pokojnika v farni cerkvi, po maši pa v Smartinskem domu komemoracija. Vabljeni vsi častilci umrlega našega voditelja.

Krajevna organizacija JRZ vabi vse svoje člane kakor tudi somišljenike, da se udeležijo sv. maše za pokojnim dr. Antonom Koroščem. Zalno proslavo prirede po sv. maši vsa društva skupno. Govoril bo g. dr. Benedičič iz Ljubljane. — Vabi odbor.

V počastitev spomina pok. dr. Antona Korošca je daroval g. Schiffer Ciril Dobrodelnemu društvu 200 din. Za dar se iskreno zahvaljemo.

ŠKOFJA LOKA

Matajev Matija. Na Šetefanovo bo v društvenem domu ob 8. uri zvečer odigrana sijajna burka Milčinskega „Matajev Matija“. Vabljeni!

PREDDVOR

Prosvedno društvo v Preddvoru bo v nedeljo priredilo za člane in vse farane skioptično predavanje v prosvetnem domu. Predavatelj g. Vinko Zor pride iz Ljubljane. Predavanje se prične ob 3. uri popoldne in vabimo vse farane, da se predavanja udeležijo. Za stroške, ki jih bo imelo društvo več, se bo pobirala vstopnina 2.— din za osebo.

GORIČE

Preteklo nedeljo so imele pri nas žalno sejo za pokojnim našim narodnim očetom dr. Antonom Koroščem vse prosvetne in gospodarske organizacije. Nenaдомestljivega, nepozabnega pokojnika smo ob koncu počastili s trikratnim „Slava“.

Na sv. Štefana se igra „Matij“ ne ponovi.

BESNICA

Prosvedno društvo priredi v nedeljo dne 22. decembra ob 7. uri zvečer in ponovi v četrtek, na praznik sv. Štefana ob pol 4. uri popoldne v gasilskem domu v Sp. Besnici dramo „Veritev“. Vabljeni. — Odbor.

Lepa božična darila

kakor: parfume, kaseta, kolonjske vode, garniture za britje, najfinejše toaletno milo, potovalne pribore, FOTO aparate in potrebščine. RADIO aparate slovite tvornice PHILIPS dajemo tudi na obroke. — Priporoča se vam za obisk in nakup **drogerija**

B. ŠINKOVEC

KRANJ - PREŠERNOVA UL. 2

KRIZE

Spomin smrti našega voditelja dr. Antona Korošca bo naše Katoliško prosvetno društvo v Križah slovesno počastilo v nedeljo dne 22. decembra 1940 ob 3. uri popoldne v dvorani Kriškega doma. Vsi zavedni Slovenci na prireditve v ljubno vabljeni.

Ako se hočete odpočiti in oddahnuti, posetite za božične praznike

PLANINSKI DOM NA KOFCAH

Oba praznika se bo darovala v kapeci sveta maša.

Malo! - Predaj kupite kakršnokoli darilo za Božič: ure, zlatino, srebrnino, si ogledite bogato zalogo v strok. urarski delavnici

Drago Šegregur

Kranj, Vidovdanska c. 15

NAJBOLJŠE! NAJCENEJŠE!

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača D. 0.50. Najmanjši znesek je 8 D.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane itd. izdeluje solidno in po nizki ceni **BERNARD MAKS, tapetnik** — Na skali št. 5. (v hiši g. Šipica)

Kupim manjši prenosni štedilnik in tehnicu za do 20 kg. Naslov v upravi lista.

Ugodno naprodaj nova dvostanovanjska hiša z okrog 1000 kv. m. vrta. Naslov v upravi.

Izgubil se je siv klobuk znamke Ovčjak na poti Kokrica—Stružovo. Pošten najditelj se naproša, da ga vrne proti nagradi. Hudobnik, trgovina, Kokrica.

Frizersko vaješko sprejemno takoj. Salon „Heda“, Kranj.

Sončno, meblirano sobo s souporabo kopalnice in z vso oskrbo (hrano) išče boljše, mirna dama za par mesecev. Ponudbe na upravo pod „Center“.

Zimska moška suknja se ugodno proda. Naslov v upravi „Gorenječa“.

Dekle, razumno in pošteno se sprejme v službo za vsa hišna dela pri Juvančič, Cojzova 12.

Dvosobno stanovanje s kabinetom in vsemi pritliklinami se odda takoj. Poizve se Cojzova 4.

Dvosobno stanovanje s kabinetom in vsemi pritliklinami se odda takoj. Klanc 81.

Proda se hiša v Kranju v bližini Delavskega doma, pripravna za obrt ali nakup usnja. Poizve se v trgovini Kristančič.

V najem se odda dobro upeljana trgovina z mešanim blagom v Kranju. Naslov v upravi lista pod šifro „Kranj“.

VINO

prisino, po konkurenčni ceni, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani Frankopanska ul. 11.

Šivalne stroje
nove in rabljene kupite ali zamenjate poceni v trgovini

Omejc I. Kranj

Tavčarjeva ulica št. 9
Sprejema tudi popravila!

RADIO po stari ceni

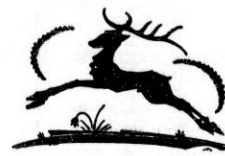
Teden pred Božičem

RADIO RAZSTAVA

Oglejte si jo brezobvezno v trgovini

KRAŠOVEC

Vse za ZIMSKI ŠPORT

Cenj. občinstvu naznanjava, da sva prevzela v najem restavracijo

JELEN

Vsem se prav toplo priporočaval

Stanko in Vilma Likozar

Najlepša božična darila so:

- dober radio aparat
- elektr. aparati za gospodinjstvo
- lestenci in svetilke

katere dobite v veliki izbiri po starih cenah pri tvrdki

Drago Schilling Kranj

ZA BOŽIČ

najprimernejša darila

KR.

DVOR.

B. RANGUS

KRANJ

JUVELIR IN DOBAVITELJ

PODLJUBNIŠKI:

HRIBAR

12

POVEST IZ ŠKOFJELOŠKIH HRIBOV

„Jezus, Marija!“ je vzkljnila Ančka in sklenila roki.

„Čakaj, da ti povem. Udarec sem prestregel z roko in si tako rešil življenje. Oče ni rekel nobene več, samo klobuk je še vzel in šel. Do te ure ga še ni bilo domov.“

„Ubog moj Janez,“ je zaihtela Ančka, in med ihtenjem spraševala, če ga hudo boli.

„Malo črna je res, boli me pa ne tako hudo,“ jo je tolažil Janez.

„Čakaj, namažem ti jo z žganjem!“ Obrisala si je solze in skočila iz postelje. Stopila je k omari, jo odprla in vzela iz nje steklenico z žganjem, Janez si je med tem časom slekel suknjič in si zavihal rokav na roki, ki ga je bolela.

„Jezus, Marija!“ je vzkljnila Ančka, ko je zagledala roko, ki je bila vsa črna. „Samo, da se ne bi prisadilo!“

Vila je v perišče žganja in začela drgniti roko. Janez se je prav dobro počutil, posebno še zato, ker je čutil na svoji roki dlan dekleta, ki bi zanjo pritrpel še kaj hujšega kakor pa je danes.

„Bog ti poplačaj, Ančka! Saj bi bila kar za zdravnik!“ se ji je zahvaljeval.

„Kaj nel!“ je dejala Ančka in spravila steklenico nazaj v omaro. Legla je v posteljo, Janez pa je sedel poleg nje. „Pod odejo bi bilo bolj toplo...“ je menil.

„To si pa kar iz glave izbij!“ je dejala in se mu nasmehnila.

„Veš, Ančka, zdoma pojdem! Poiščem si delo v tovarni, doma pa mi izplačajo doto. Zgradim si

majhno hišico kje blizu Loke, nato pa se vzameva...“

„Jaz sem zadovoljna; stori kakor veš, da je prav!“ mu je Ančka dajala poguma.

Šepetaje sta še dolgo govorila. — A ure so tekale kakor minute. Ko je stenska ura odbila tri jutraj, se je Janez še le spomnil, da bo treba domov:

„Zbogom, Ančka!“

„Zbogom, Janez! Pa še kaj pridi! Pa rajši podnevi, kakor zlej. Stori pa tako, kakor boš videl, da je prav. Jaz ne bom prav nič izbirala!“ je šepetala, ko je zapirala za njim okno.

Janez je hitro zlezal na tla, si nadel lesivo na ramé in urnih korakov ves srečen odšel proti domu. — Čez četré ure je že ves srečen in potolažen trdno spal.

Vse Janezove načrte pa je preprečilo staro Hribarjevo sovraštvo in njegova maščevalnost.

VII.

Ko je Hribar tisto jutro, ko je spoznal, da je posekanih dve sto in ne sto petdeset smrek, pridivjal v Loko, je kar naravnost zavil v „Prajerco“, kamor je navadno zahajal Dolinar. Upal je, da ga bo tudi to pot našel tam. A Dolinarja ni bilo. Naročil je čašico žganja. — V kotu je sedelo več kmetov s Suhe, ki so imeli opravka v mestu. Za Hribarja se nobeden ni zmenil. Žganje je kar zvrnil vase, plačal in šel. Obiral je gostilno za gostilno. Povsod je kaj malega popil; tu vino, tam žganje. Jedel ni nič. V pijaci je hotel utopiti jezo. A čim bolj je bil pijan, bolj ga je treslo in jezilo. Klel in vpil je po gostilnah, zmerjal meščane s „pudeln“, dražil gostilničarje in jim dajal vse mogoče primke. Dosegel je končno, da so ga povsod vrgli ven. Začel je razgrajati kar po trgu. Vpil je in zmerjal vse vprek. Končno so ga prijeli in zaprli, da se malo ohladi.

Ko se je zvečerilo, ga je stražnik izpustil. V hladni luknji se mu je žganje res shladilo, nista pa se mu shladila jeza in divje sovraštvo. V zaporu je skoval grozen načrt. A Hribar, ta čuda-

ski, brezverski, od žganja omamljeni in napol znoreli Hribar, se ni zgrozil. Sklenil je, da bo načrt izvedel do konca pa naj stane kar hoče. Čakaj me, Janez! Ne boš je imel Gabrove punce; ne in ne, ker jaz nočem tega. In ti, Dolinar pomni boš, kdaj si sekal smreke na Hribarjevini! —

Ko je bil spet na svobodi, je stopil h Kašmanu. „No, kaj bi pa vi?“ ga je vprašal mlad pomočnik.

„Nekaj proti podganam bi rad; vse živo jih imamo doma, tako da še maček nič ne pomaga! Ali imate kaj takega?“ Hribar je govoril in lagal.

„Seveda imamo! Strup, ki je napravljen kakor pšenica. Ali naj ga dam?“ je vprašal fant. „I seveda, le dajte!“ je pokimal Hribar.

Fant je šel in kmalu prinesel zavojček s strupom za podgane.

„Pa pazite, da se kak človek ali domača žival ne zastrupi z njim!“

„Brez skrbi, bomo že ravnali z njim, da bo škodil pravemu, to je podganam!“ mu je zagotavljal stari.

„Koliko pa bo to?“ je še vprašal.

„Deset dinarjev!“ mu je povedal pomočnik. Hribar je plačal in šel. — Nikamor se mu ni mudilo. Zdal je bil miren. Peklenski načrt ga je vsa tako prevzel, da ni čutil nič več.

„Še imam čas. Sedaj je ura komaj sedem. Kdaj bo še polnoč!“ je poltihu brundal predse.

Zavil je po trgu navzdol in stopil v stransko ulico v malo zakatno gostilno. Naročil si je večerjo in pijačo. Jedel je in pil ter čakal za mizo, ki je stala prav v skrajnem kotu gostilne, prav do policijske ure.

„Plačam!“ je poklical nazadnje natakario, ki mu je povedala račun. Plačal je z zadnjim drobižem, ki ga je še imel od denarja, ko je pred mescem doma skrivaj vzel iz shrambe maslo in ga prodal. Zdal, ko je plačeval z zadnjim denarjem, si je mislil: „Bo pač treba spet vzeti nekaj doma in prodati, da ne bom suh!“

Ostalo mu je še nekaj drobiža.

(Dolje prihodnja št.)